

1949

17/1 57: Fremsættelse af lovforslag.

1950

[Bertel Dahlgaard.]

samfundsøkonomi. Dette samarbejde vil selvfølgelig betyde en koordinering af arbejdet, så at den medhjælp, som direkte må være til rådighed for konjunkturforskningen, vil kunne blive af et beskedent omfang.

Jeg gør opmærksom på, at der ikke i forslaget er givet nogen bestemmelse om selve den tjenstmæssige karakter af lederens stilling, ligesom det kun er sagt, at finansministeren skal forhandle med folketinget om lederens og repræsentantskabets udnævnelse; det er ikke nærmere fastslået, med hvilket udvalg forhandlingen skal finde sted. Når der ikke er sagt noget om disse to ting, har det sin årsag i, at jeg mener, det er rimeligt i et kommende udvalg at drøfte disse spørgsmål nærmere under den videre behandling af lovforslaget.

Lad mig til slut blot sige, at den her foreslåede konjunkturforskning på længere sigt i væsentlig grad vil kunne skabe forudsætningen for den samordning af de økonomiske kræfter, som samordningsudvalget har påvist i så høj grad har manglet herhjemme. Jeg vil dog tilføje, at de øgede vanskeligheder, som de sidste tiders begebenheder ude i verden har skabt for Danmark, burde efter vort partis skøn tilskynde til, at erhvervslivets og arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for stat og samfund samledes til rådslagning om på frivilligt grundlag at træffe aftale på kortere sigt, der kan have mulighed for at bremse den farlige udvikling, hvorunder den skiftevis stigning af priser og lønninger driver produktionsomkostningerne i vejret til skade for landets konkurrenceevne. Jeg ser, at den højtærede statsminister i en tale på den socialdemokratiske kongres har givet udtryk for, at han ikke står fremmed over for en sådan tankegang. At tanken modnes både hos erhvervslivets og arbejdsmarkedets parter, er der mange vidnesbyrd om; men dens realisation forudsætter selvfølgelig også en stærk erkendelse i alle lejre af, hvad landets interesser kræver af os i den foreliggende

situation, og det må jo klares, om denne erkendelse allerede nu er stærk nok.

Jeg skal hermed anbefale dette lovforslag til folketingets velvillige behandling.

Formanden: Ligeledes uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et i dag anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Oluf Pedersen): På min gruppes vegne skal jeg fremsætte forslag til lov om frivillig overgang til fuld grundskyld. Der er af regeringen fremsat et lovforslag om fuld grundstigningsskyld af den efter 1956 ansatte værdistigning, og vi har allerede foreslået, at udgangspunktet bliver vurderingen af 1950, som det også blev foreslået af grundskyldskommissionen; dog skal der efter den af os foreslåede ændring ikke svares grundstigningsskyld af stigningen mellem 1950 og 1956 før efter salg, altså ikke af de nuværende ejere. Derved kan de ikke sælge denne stigning i den samfundsskabte jordværdi, den kan derefter ikke laves om til ny pantegæld og blive en ny købekraft. Men selv med denne ændring vil regeringsforslaget dog ikke give fuld grundskyld, og der bliver ikke den lettere adgang til jord for bolig eller erhverv uden betaling for den samfundsskabte grundværdi. Jordværdien af 1950 kommer ikke over i samfundets eje, og vi får derfor heller ikke den tilsigtede og tiltrængte store skatteenedsættelse. Dette vil derimod ske efter det lovforslag, som vi her fremsætter om en frivillig overgang til fuld grundskyld.

Vort lovforslag går ud på, at der åbnes ejerne adgang til, hvis de selv ønsker det, at få jordværdien af 1950 afløst. Denne jordværdi vil ikke være inddraget i regeringsforslaget, selv om vort ændringsforslag til dette bliver vedtaget. Den vil fortsat kunne sælges, og der skal altså fremskaffes købesum; det er denne købesum, vi foreslår at staten skal udrede, hvis køberen